

St-518/2025

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Žalitelj: SUNSET ADRIA j.d.o.o. u stečaju, Jurasova 5, Podstrana – Strožanac Donji, OIB: 59910666270, zastupano po ranijem zakonskom zastupniku Juri Sesaru, OIB: 81398247343, Podstrana - Strožanac Donji, Jurasova 5, zastupan po Vani Vrsalović, odvjetnici u Splitu, Trg HBZ 8 temeljem punomoći koja se prilaže u spis

Ž A L B A

protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu
poslovni broj St-518/2025-7 od 23. veljače 2026.

Pobijanim Rješenjem poslovni broj St-518/2025-7 (dalje: Rješenje) Trgovački sud u Splitu je, temeljem čl. 431. i 432. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), otvorio i istodobno zaključio skraćeni stečajni postupak nad dužnikom SUNSET ADRIA j.d.o.o. te odredio njegovo brisanje iz sudskog registra nakon pravomoćnosti Rješenja.

Podnositelj izjavljuje žalbu protiv Rješenja u cijelosti sukladno čl. 19. st. 1. SZ-a.

Odredba čl. 19. st. 2. SZ-a propisuje rok od osam dana od dostave prvostupanjskog rješenja za izjavu žalbe. Sukladno čl. 430. SZ-a, dostava rješenja donesenog u skraćenom stečajnom postupku smatra se obavljenom istekom osmog dana od objave na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Rješenje je objavljeno 23. veljače 2026.

Žalba se podnosi po proteku navedenog roka. Međutim, žalitelj ukazuje na sljedeće:

Fiktivna dostava isključivo putem e-Oglasne ploče, bez neposredne dostave zakonskom zastupniku na poznatoj adresi, nameće iznimno kratke rokove osobama koje nisu aktivni korisnici tog

VANA VRŠALOVIĆ

sustava. Zakonski zastupnik dužnika nije bio obaviješten o tijeku postupka na drugi način. Ovakav način dostave, u situaciji kada je adresa zakonskog zastupnika poznata sudu, može biti sporan s aspekta prava na pristup sudu zajamčenog čl. 29. Ustava RH i čl. 6. EKLJP (usp. Zubac v. Croatia, ESLJP, br. 40160/12, 2017.).

Također, budući da je sud do donošenja ovog Rješenja bio dužan provjeriti imovinske prilike dužnika po službenoj dužnosti (čl. 11. st. 3. SZ-a), propust te provjere predstavlja materijalnu pogrešku koja bi trebala biti podložna ispravku bez obzira na pitanje pravodobnosti žalbe.

Neovisno o pitanju formalnih pretpostavki za meritorno odlučivanje o žalbi, podnositelj u nastavku iznosi razloge koji upućuju na to da Rješenje nije zakonito, a koje ovaj sud i Visoki trgovački sud RH mogu uzeti u obzir pri odlučivanju.

Prvostupanjski sud je Rješenje zasnovao na utvrđenju da su ispunjene pretpostavke iz čl. 431. st. 1. SZ-a. Međutim, to utvrđenje je pogrešno i nepotpuno jer sud nije uzeo u obzir da dužnik ima aktivnu nenaplaćenu tražbinu u iznosu od 200.000,00 EUR koja je predmet parničnog postupka koji se vodi pred istim sudom pod brojem P-465/2025.

DOKAZ: uvid u spis naslovnog suda pod P 465/2025

Također, treba reći da Žalitelju pripadaju i prava iz Rješenja o davanju dozvole na pomorskom dobru Klasa:UP/I-934-01/25-01/05, Urbroj: 2181-39-02-1-25-01 koje je izdala Općina Podstrana 11.travnja 2025.g. kao dozvolu za obavljanje ugostiteljske djelatnosti pripreme i usluživanja pića i hrane ...i to na razdoblje od izdavanja Rješenja pa do 31.prosinca 2028.g.

DOKAZ: kao gore

Sukladno čl. 134. st. 1. SZ-a, stečajnu masu obuhvaća cjelokupna imovina dužnika u vrijeme otvaranja stečajnog postupka. Tražbina koja je predmet aktivnog parničnog postupka jest imovinska vrijednost dužnika u smislu navedene odredbe – ona postoji kao imovinska pozicija bez obzira na neizvjesnost ishoda spora. Vrijednost te tražbine višestruko nadmašuje iznos evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje koji je povod za pokretanje ovog postupka, kao i predvidive troškove redovnog stečajnog postupka.

Imovinsko pravo koje se odnosi na predmetno Rješenje također je moguće kvantificirati i pretvoriti u vrijednost koju je moguće unovčiti, pogotovo ako se uzme u obzir da je Žalitelj na pomorskom dobru, a djelujući temeljem navedenog Rješenja, izvršio građevinske radove i uređenje prostora kao i objekta u kojem je planirao obavljati ugostiteljsku djelatnost u vrijednosti od minimalno 180.000,00 EUR.

Odredba čl. 11. st. 3. SZ-a izrijeком propisuje da "sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze." Primjenom tog ovlaštenja prvostupanjski sud je provjerio stanje neizvršenih osnova za plaćanje putem eBlokade. Istom pažnjom morao je provjeriti je li pred istim sudom u tijeku parnični postupak u kojemu dužnik ostvaruje tražbinu. To nije učinio, čime je ostavio bitnu okolnost neutvrđenom.

Odredba čl. 10. SZ-a propisuje odgovarajuću primjenu pravila parničnog postupka u stečajnom postupku. Prema čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91 i dr.; dalje: ZPP), sud je dužan ocijeniti sve dokaze i sve relevantne činjenice. Selektivna primjena istražnih ovlasti (provjera jednog registra, a propust provjere vlastitih spisa) nije u skladu s tom obvezom.

Odredba čl. 431. st. 1. SZ-a kumulativno zahtijeva dva uvjeta za donošenje rješenja o skraćenom stečaju i to da osobe ovlaštene za zastupanje ne podnesu popis imovine ili da iz popisa proizlazi nedostatnost imovine za namirenje predvidivih troškova, te da nijedan vjerovnik ne predloži redovni stečajni postupak.

Što se tiče prvog uvjeta ističe se kako unatoč tome što zakonski zastupnik dužnika nije u roku podnio popis imovine, to nije dostatno za automatsku primjenu čl. 431. st. 1. SZ-a. Ta odredba alternativno navodi i slučaj u kojemu popis imovine jest podnesen, ali iz njega "proizlazi da dužnik ima imovinu koja nije dostatna za namirenje predvidivih troškova stečajnog postupka." Iz toga slijedi da je svrha odredbe isključiti one dužnike kod kojih postoji dostatna imovina za redovni stečajni postupak, neovisno o tome je li popis podnesen ili nije. Ako imovina objektivno postoji i dostatna je, pretpostavka iz čl. 431. st. 1. SZ-a nije ispunjena, i to bez obzira na nepodnošenje popisa.

U konkretnom slučaju imovina objektivno postoji (tražbina od 200.000,00 EUR u predmetu P-465/2025). Da je zakonski zastupnik podnio popis imovine i u njemu naveo tu tražbinu, sud ne bi mogao zaključiti da je imovina nedostatna za namirenje troškova stečajnog postupka jer nije.

Upravo za takvu situaciju postoji čl. 433. SZ-a koji propisuje: "Ako nisu ispunjene pretpostavke za istodobno otvaranje i zaključenje skraćenoga stečajnog postupka u smislu odredbe članka 431. ovoga Zakona, sud će obustaviti skraćeni stečajni postupak i odgovarajućom primjenom općih odredbi stečajnoga postupka ovoga Zakona donijeti rješenje o pokretanju prethodnoga postupka odnosno otvaranju stečajnoga postupka." Prvostupanjski sud trebao je, provevši dužnu radnju prema čl. 11. st. 3. SZ-a, utvrditi imovinu dužnika i primijeniti čl. 433. SZ-a, a ne čl. 431. SZ-a.

Blokada računa dužnika u iznosu od cca 9.000,0 EUR-a nije posljedica trajne poslovne nesposobnosti, nego privremenog nedostatka likvidnosti koji je izravno uzrokovan protupravnim postupanjem Općine Podstrana. Dužniku je onemogućeno dovršenje i stavljanje u pogon ugostiteljskog objekta na pomorskom dobru (za koji je imao valjanu dozvolu), čime je spriječeno ostvarenje prihoda kojim bi podmirene predmetne obveze.

Iako je dužnik u međuvremenu iznašao način da zatvori financijsku konstrukciju i dovrši objekt, ovakvo postupanje suda koji predstavlja državu u cijelosti je onemogućilo njegovu daljnju gospodarsku djelatnost, a povrijeđena su njegova ustavna prava iz čl. 49 i 55 Ustava RH koja se odnose na poduzetničku i tržišnu slobodu i pravo na rad.

Privremena nelikvidnost prouzrokovana protupravnim postupanjem treće osobe nije ona vrsta insolventnosti koja opravdava primjenu skraćenog stečajnog postupka kao najdrastičnijeg instrumenta i brisanja pravne osobe iz registra. Ciljevi stečajnog postupka iz čl. 2. st. 2. SZ-a (skupno namirenje vjerovnika) ne mogu se ostvariti brisanjem dužnika koji ima aktivnu tražbinu višestruko veću od svih dospjelih obveza.

Brisanjem dužnika iz sudskog registra praktično bi se ugasila mogućnost naplate tražbine od 200.000,00 EUR. Dužnik kao pravna osoba prestao bi postojati, a stečajni upravitelj u skraćenom postupku bez imovine u stečajnoj masi nema instrumenata za nastavak parničnog postupka P-465/2025.

Odredbom čl. 437. st. 3. SZ-a propisano je da se u ime i za račun stečajne mase mogu voditi sporovi – no to pretpostavlja upis stečajne mase u registar (čl. 437. st. 2. SZ-a), što u skraćenom stečajnom postupku bez imovine nema temelja. Tražbina od 200.000,00 EUR stoga ostaje praktično nenaplativa.

Europski sud za ljudska prava u predmetu *Anheuser-Busch Inc. v. Portugal*, br. 73049/01 i *Stran Greek Refineries and Stratis Andreadis v. Greece*, br. 13427/87, utvrdio je da tražbine u tijeku sudskog postupka predstavljaju "possessions" u smislu čl. 1. Protokola br. 1 uz EKLJP te da njihovo gašenje mora proći test proporcionalnosti. U predmetnom slučaju test razmjernosti nije zadovoljen jer vjerovnici ničim ne poboljšavaju svoju poziciju brisanjem dužnika, dok podnositelj trajno gubi imovinu.

Rješenjem je određeno da će se dužnik brisati iz sudskog registra "nakon pravomoćnosti ovog rješenja". Odredba čl. 19. st. 3. SZ-a propisuje da žalba ne odgađa provedbu rješenja, "ako ovim Zakonom nije drukčije određeno". Odredba čl. 19. st. 5. SZ-a propisuje da dok drugostupanjski sud ne donese odluku, u prvostupanjskom postupku "poduzimat će se one radnje koje je moguće poduzimati prije pravomoćnosti pobijanog rješenja." Brisanje iz registra uvjetovano je pravomoćnošću, a pravomoćnost se smatra osporenom dok žalbeni postupak nije okončan.

Podnositelj stoga predlaže prvostupanjskom sudu da do donošenja odluke po žalbi suzdrži od iskazivanja pravomoćnosti i od dostave obavijesti sudskom registru za provedbu brisanja, uz uputu registarskom sudu da privremeno obustavi provedbu točke IV. izreke pobijanog Rješenja.

Ako se navodi ove žalbe i ne usvoje, podnositelj ukazuje da odredba čl. 289. st. 1. toč. 3. SZ-a propisuje da će sud odrediti nastavljanje stečajnog postupka radi naknadne diobe ako se nakon završnog ročišta "pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu." Odredbom čl. 289. st. 2. SZ-a izrijekom je propisano da se nastavljanje postupka radi naknadne diobe "određuje bez obzira na to je li postupak bio zaključen."

Tražbina dužnika u predmetu P-465/2025 predstavlja upravo takvu imovinu, imovinu koja ulazi u stečajnu masu (čl. 134. SZ-a) i čije je pronalaženje ili realizacija osnova za nastavljanje postupka prema čl. 289. SZ-a. Podnositelj stoga ukazuje stečajnom upravitelju i sudu na obvezu praćenja ishoda predmeta P-465/2025 i aktiviranja čl. 289. st. 1. toč. 3. SZ-a u slučaju da tražbina bude naplaćena ili ovršiva.

Također, treba reći da je dužnik u svakom trenu spreman ispuniti predmetnu tražbinu zbog koje je nastao ovaj postupak, a koja se odnosi na obvezu plaćanja naknade za obavljanje djelatnosti koju dužnik 2025.g. nije mogao obavljati zbog protupravnog ponašanja Općine Podstrana.

Na temelju svega prednje iznesenog podnositelj predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da prihvati ovu žalbu kao osnovanu te ukine Rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-

518/2025-7 od 23. veljače 2026. i predmet vrati na ponovni postupak uz nalog prvostupanjskom sudu da u ponovnom postupku sveobuhvatno utvrdi imovinu dužnika, uključujući tražbinu dužnika u predmetu P-465/2025 te temeljem čl. 433. SZ-a obustavi skraćeni stečajni postupak i donese rješenje o pokretanju prethodnoga stečajnog postupka.

Također se predlaže da se privremeno, do donošenja odluke po ovoj žalbi, odloži iskazivanje pravomoćnosti Rješenja i zadrži od brisanja dužnika iz sudskog registra.

Dužnik po ranijem zz, a isti po

U Splitu, 13. ožujka 2026.